

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupíčkové a soudce Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, se sídlem Nová Výstavba 218, Obrnice, zastoupená JUDr. Petrem Doležalem, advokátem se sídlem Mazovská 476, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2025, č. j. 43 A 8/2023 - 67,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 2. 5. 2025 kasační stížnost, v níž se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“). Krajský soud napadeným rozsudkem zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2023, č. j. KUKHK-28675/DS/2023-3, jímž žalovaný rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí, kterým byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních. Za tento přestupek jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku výrokem I. usnesení ze dne 21. 5. 2025, č. j. 3 As 61/2025 - 18, k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně ji poučil o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Usnesení bylo doručeno dne 27. 5. 2025 zástupci stěžovatelky. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, a marně uplynula

dne 11. 6. 2025 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatelka však do dnešního dne soudní poplatek neuhradila.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud ji vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané větou druhou ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. června 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu